

som trækker os alle sammen frem mod en større og større forpligtelse i forhold til de europæiske værdier.

Det er respekten for retssamfundet, det er respekten for menneskerettighederne, det er respekten for pluralismen, som skal knæses. Disse kerneområder skal styrkes, og der er Menneskerettighedsdomstolen jo meget, meget væsentlig. Det er jo fuldstændig rigtigt, at Menneskerettighedsdomstolen er ved at blive kvalt i sin egen succes. Det er en af grundene til, at man ikke så let smider et land ud af Europarådet.

Fru Hanne Severinsen har fuldstændig ret i, at der er et dilemma med, at vi har optaget nogle af dem for tidligt. De respekterer den ikke. Hr. Søren Søndergaard nævner Aserbajdsjan, hvor man nu lige har frigivet nogle politiske fanger, men de var dog taget. De er nok ikke alle sammen frigivet, nej, men de var dog taget, og de skulle ikke have været taget.

Så der kan man sige, at man har taget et land ind for tidligt, men det gav jo det gennembrud, at når landet ønskede at komme ind, så kom det også i den situation, at dets borgere kunne klage til Menneskerettighedsdomstolen, og det var jo et ret væsentligt plus. Så derfor har man meget nøje måttet overveje, om man skulle tage det hårde skridt at smide dem ud igen.

Menneskerettighedsdomstolens sagsantal, kan jeg oplyse, voksede fra 5.979 sager i 1998 til 13.858 sager i 2001, og der forventes en fordobling frem til 2005, når f.eks. Ruslands og Ukraines borgere rigtig får øje på den.

Det betyder selvfølgelig, at man skal øge effektiviteten, og at man også skal sørge for, at der er økonomi til den. Derfor bevilgede man faktisk i 2001 8 mio. euro ekstra for perioden 2001-2005 direkte til domstolen, så man kunne komme af med sagspuklen. Derfor er der også ansat mange medarbejdere for en midlertidig periode. Men det var altså 8 mio. euro, som blev bevilget i 2001 til domstolen frem til perioden 2005. Så der er afsat midler til den.

Jeg synes, at man skal have det topmøde, som også generalsekretæren for Europarådet har arbejdet for længe. Man skal have topmødet, men det topmøde, vil jeg godt sige, i Europarådet må jo så i høj grad dreje sig om kerneområdet. Hvad skal være varemærket og kerneområdet? Man skal jo ikke bare kalkere alt og kunne alt det, som alle andre kan. Vi har også OSCE, og vi har EU.

Så vil jeg omkring charteret i EU til hr. Jann Sjursen sige, at charteret i EU er formuleret så-

dan, at det skal følge Menneskerettighedsdomstolen, at det ikke kan underkende Menneskerettighedsdomstolen. Men til gengæld er der ikke noget i vejen for, at man kan få flere menneskerettigheder end dem, der er indbefattet i Europarådets menneskerettighedskonvention, hvis det skulle vise sig, at EU vil gå længere. Men EU kan ikke gå kortere end Menneskerettighedsdomstolen.

Så jeg synes, det er meget vigtigt, at Europarådet finder sine ben i den nye arkitektur. OSCE har jo også måttet igennem den samme proces med at finde ud af, hvad OSCE er bedst til. Og det må Europarådet også.

Så skal jeg komme med nogle kommentarer til de enkelte indlæg. Det skal naturligvis være kort. Der har jo været krydsforhør, så jeg behøver ikke føje meget til. Jeg vil sige, at det har været en utrolig god debat. Det har været en meget kontant debat, og det har været en spændende premiere på den nye form.

Men jeg er enig med fru Hanne Severinsen i, at det naturligvis er en vanskelighed, at Mini-sterkomiteen – det har jeg jo både oplevet på den ene og den anden side af bordet – ikke kan blive så skarp som parlamentarikerne, når de tager sig sammen til at være skarpe. Jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg nu ikke erindrer, at parlamentarikerne har været særlig faste i kødet i forbindelse med Tjetjenien – den går både til fru Margrete Auken og hr. Søren Søndergaard, tak.

Med hensyn til Ministerkomiteen kunne jeg godt forestille mig, men det er en tanke, at vi for at få skærpet mulighederne, også som følge af monitoreringerne – og der er jeg enig i de bemærkninger, der har været om, at monitorering er meget vigtigt, det er et af kerneområderne, og de gælder også os selv – kan bruge OSCE-metoden, at man kan vedtage med alle stemmer minus én. Altså at det land, som er blevet berørt, ikke skal kunne forhindre, at de andre 44 har en kraftig mening eller appel.

I dag er der flertalsafgørelse, men det er uden for det politiske område, og der kunne man altså bruge OSCE-metoden i forbindelse med det politiske område. Det ville nok kunne skærpe det.

Jeg er enig i, at overvågning af Danmark også er nødvendig. Der var ECRI-rapporten, og komiteen til forhindring af tortur er også kommet med en rapport. Og med hensyn til den kritik, der var af vores retssystem, som jeg er sikker på at fru Elisabeth Arnold har interesseret sig kraftigt for, da den kom fra CPT, fordi fru Arnold